

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010147
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5622010147.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom na hlavnom pojednávaní dňa 30. 6. 2022 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

T. N. E. T. W. Á. Š. J. V. , nar. X. X. XXXX C. Q. K., trvale bytom C. XXX, okres Q. K., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

1/

- dňa 21. 1. 2022 v čase asi o 18.25 hod. na X. poschodí na chodbe pred bytom Č.. XXX C. budove na ulici N. XX, Q. K., kde sa nachádzajú nájomné byty zamestnancov NsP Liptovský Mikuláš, pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával X. J., R.. X. X. XXXX, trvale bytom T., X.. V. XXX/XX, dožadoval sa svojich vecí a keď mu uviedla, nech si po ne príde na druhý deň keď bude triezvy, dvakrát kopol do vstupných dverí bytu č. XXX, následne začal vulgárne nadávať X. F., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom Q. I. XX, okres Q. K., prechodne bytom N. XX, Q. Y. K. a počas tohto zodvihol nad ňu zovretú päšť, strhol z jej hlavy čiapku, na čo ho kopl, následne ju otvorenou dlaňou udrel do ľavej časti tváre cez ľavé ucho, v dôsledku čoho ju odhodilo do steny a spadla na zem, čím jej spôsobil pohmoždenie mäkkých častí ľavého ucha, pohmoždenie mäkkých častí v záhlavovej oblasti hlavy a natiahnutie šľachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice s dobou obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 10 dní a keď na miesto prišla aj T. F., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom Q. I. XX, okres Q. K., prechodne bytom N. XX, Q. K., dcéra X. F., došlo medzi nimi k slovnej roztržke, na čo ju chytil oboma rukami za bundu v oblasti hrudníka, ťahal ju po chodbe približne 4 metre a následne ju prirazil o stenu, kde spadla na poukladanú dlažbu, pričom jej po celý čas vulgárne nadával,

2/

- dňa 21. 1. 2022 v čase asi o 22.30 hod. v priestore obývacej izby bytu č. X nachádzajúceho sa v priestoroch U. Š. C. V. C., Š. XXX, okres Q. K., pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával svojej matke C. N., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom C., Š. XXX, okres Q. K., pristúpil k nej, oboma rukami ju sotil, v dôsledku čoho sa udrela hlavou o skrinku, následne ju chytil za vlasy a stiahol na zem, pričom sa jej vyhrážal slovami „zabijem ťa“, keď sa postavila a utekala z bytu von, zabuchla za sebou bytové dvere, ktoré kopancami rozkopal, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu že svoje vyhrážanie uskutoční,

t e d a

v bode 1/

- slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

v bode 2/

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe (matke),

č í m s p á c h a l

v bode 1/

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona,
- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona,

v bode 2/

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 4 (§ 37 písm. h/, m/), § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd odkazuje poškodenú X. F., nar. XX. X. XXXX v Q. K.Á., trvale bytom Q. I. XX, okres Q. K., s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala obžalobu na T. N., stíhaného za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona na skutkovom základe zo dňa 21. 1. 2022 v čase asi o 20.00 hod. a za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona (na skutkovom základe zo dňa 21. 1. 2022 v čase asi o 18.25 hod.).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania obidvoch skutkov uvedených v obžalobe. Obžalovaný ku skutku, ku ktorému malo dôjsť pred bytom X. J., vypovedal v podstatných okolnostiach zhodne ako v prípravnom konaní. Vo výpovedi uviedol, že sa v uvedený deň najskôr stretol s X. F. na urgentnom príjme, počul, ako nejakej pani hovorila, že sa jej krúti hlava, je jej zle a preto si ide dať zmerať tlak. V ten deň chcel ísť za bývalou priateľkou X., ktorá mu tvrdila aj jeho rodine, že pracuje na urgentnom príjme. Zistil, že pracuje na internom oddelení, tak išiel za ňou aj na interné oddelenie. Povedal jej, že súrne potrebuje živnostenský list a doklady od živnosti, či mu to dá a ako sa idú ďalej dohodnúť s ostatnými vecami, ktoré má u nej v byte a v garáži. Ona mu povedala, aby prišiel ráno. On povedal, že si počká, lebo jej neveril. V čase asi o 17.30 hod. išiel smerom cez celú vrátnicu k bytovke a opäť stretol X. F.. Ona ho začala kontaktovať, tak jej povedal, že si ide po veci, ktoré sú tam a súrne ich potrebuje. Ona mu hneď povedala, že ide s tým oboznámiť X. J.X., na čo jej obžalovaný povedal, aby sa do toho nestarala. Potom išiel do bytovky, kde čakal na X., mohlo byť cca 18.20 hod. Keď ich videl cez okno, že už idú, obžalovaný stál na chodbe pri dverách. Ako prvá vyšla z výťahu X. F. a za ňou X.. X. F. si sadla na skrinku pod oknom na chodbe. Ivana začala otvárať byt, pričom prišiel k bytu. X. pozdravil a podotkol, či si musela doniesť ochranku. Na to sa pozrela X. F. a povedal jej, prečo sa stará do toho, do čoho jej nie je netreba. Nato ho ona začala urážať, nadávať mu. Obžalovaný stál, nepovedal jej ani pol slova. X. stála pred dverami nečinne, pozerala a bola ticho. Potom X. konfrontoval, aby mu

vydala veci, že sa nechce hádať s tým, že čo tam vystrája. X. F., ktorá mu neustále nadávala, kričala na celú chodbu a urážala ho. Nakoniec pristúpil k X. F. a smial sa jej do tváre, pričom jej z hlavy stiahol čiapku a hodil jej ju do tváre. Nato sa otočil, pristúpil bližšie k X., asi na jeden meter. Vtedy ho X. kopla zozadu. Otočil sa a vtedy videl, ako padá na zem. Pribehla k nej X.. Opýtala sa jej, či je v poriadku. X. jej povedala, že sa jej len zakrútila hlava, a vtedy jej povedala, že si bola na urgente merať tlak. Znova si sadla na tú skrinku, pričom telefónom volala dcére so slovami: „Pod hore, je tu ten kokot.“ Tieto tri osoby sa zjavne o obžalovanom museli už predtým rozprávať dlhšiu dobu. Jej dcéru videl vtedy prvýkrát. Nato vybehla jej dcéra hore. Neustále mu nadávala a uštedrila mu päšťou asi sedem alebo osem rán do tváre. Nasledovne ju chytil za plecía, odtisol ju do rohu so slovami: „Ty piča, daj mi pokoj. Ja ťa ani nepoznám.“. Nato išla k mame a začala tam vykrikovať, že všetky tri podajú na neho trestné oznámenie a že uveria im, nie obžalovanému, lebo je basista. Nato mu začala nadávať X. F. do kokotov a potom povedala, že je taký istý kokot ako jeho otec, čo ho veľmi nahnevalo. Následne prišla policajná hliadka, pričom mu neustále nadávala aj pred nimi, a jej dcéra sa aj pred nimi vyhrážala, že ho dajú zavrieť. Potom, ako X. F. kopla obžalovaného do zadku, spadla dozadu, buchla sa hlavou o stenu a zošuchla sa na zem.

Ku skutku, ku ktorému malo dôjsť v obci Východná, obžalovaný v podstatných okolnostiach vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. Vo svojej výpovedi uviedol, že v uvedený deň prišiel domov na adresu C. XXX, kde býva s jeho mamou. Išiel rovno od bývalej priateľky, a mal so sebou aj krabicu s jeho osobnými vecami. Keď prišiel domov, tak v obývačke hodil na zem túto krabicu. V tom čase tam bola jeho mama aj sestra Q.. Sestra mu začala hovoriť, čo zase robí a začala mu vyčítať, prečo bol pri bývalej priateľke X.. Sestra mu začala nadávať a urážať ho. K tomu sa postavil tak, že on jej tiež začal nadávať. Slovné sa navzájom urážali. Nato sa postavila, zobrala svojho syna a odišla domov. Nato mu jeho mama začala tiež nadávať, aj s ňou sa pohádal. Mama ho začala fackať, biť. Povedal jej, či sa má zabiť, aby sa ukludnila. Stále na neho kričala. Potom ho chcela zamknúť v byte, naťahovali sa o dvere. Obžalovaný ich chcel otvoriť a ona zavrieť, pritom jej povedal, aby nezamykala, lebo jej vykopne dvere. Nato kopol do dverí, nerátal s tým, že sú také mäkké a prekopol ich. Dvere sa rozsypali a podarilo sa mu vyjsť z bytu, pričom matka ušla k sestre o poschodie vyššie. Mama, keď zavrela dvere a ostala pred bytom na chodbe, a on ostal v byte, hovoril jej, že mu to nerobí dobre, keď zamyká. Z toho dôvodu tie dvere vykopol. Keďže sa dostal von z bytu a mama sa nachádzala na poschodí pred sestriným bytom, obžalovaný sa na ňu pozeral a vyšiel von z bytovky a išiel smerom na cestu. Keď vyšiel von, mama vyšla za ním a pozrela, kam ide. Prešiel okolo bytovky a vrátil sa nazad do bytu. Potom si ľahol a spal až dokým neprišla hliadka polície. Hliadka ho zobudila, aj s matkou, pričom sa posadil. Matka začala pred nimi do neho kričať, tak ju poslal do piči a hodil diaľkové ovládanie do skrinky. Hliadka ho spacifikovala. Nijakým spôsobom fyzicky nenapadol svoju matku, ani sa jej nijako nevyhrážal, iba na seba vyslovil vyhrážku. Na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď doplnil v tom zmysle, že ako ho mama chcela udrieť, tak jej ruku odrazil. Bol to taký zajačí boj s jeho mamou, lebo ona je nižšej postavy. Mama ho strkala opakovane. Keď ho strčila druhýkrát, tak vtedy spadla na zem. Počas jeho pobytu vo väzbe mu mama k prejednávaniu incidentu tvrdila, že odkopol psa, inak sa o skutku dáko nerozprávali. V čase uvedeného incidentu s mamou sa v miestnosti nachádzal aj pes, ktorý ho pohrýzol, a tak mu povedal: „Ty kurva malá, zabijem ťa.“ Nikto iný okrem neho, matky a psa, sa v tom čase na mieste nenachádzal.

Svedkyňa - poškodená C. N. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že býva vo Východnej v budove základnej školy. Dcéra Q. býva nad ňou spolu s deťmi a priateľom. Svedkyňa býva s mladším synom O.. Starší syn T. bol vo výkone trestu s tým, že kým si zariadi prácu s ubytovaním môže u nej bývať. Skoro dva týždne bolo všetko v poriadku, až v inkriminovaný deň, kedy svedkyňa odišla do roboty, tak odišiel z bytu aj on. Mladší syn O. prišiel domov, a už vtedy T. doma nebol. Prišiel neskôr, presný čas nevedela uviesť. Mladšiemu synovi prišiel kamarát. Nato sa vrátil aj T. a vtedy už mal vypité. Poprosil kamaráta brata, či bude ochotný ho zaviezť do nemocnice za jeho bývalou priateľkou X. J.. Na základe toho, že ho zobrala hliadka, tak si domysleli, že pravdepodobne tam došlo k násiliu. Niečo po 10. hodine večer ho išli vyzdvihnúť a dovezli ho domov. Domov prišiel s tým, že vošiel normálne do bytu, v rukách mal kartónovú krabicu písomností, ktorú hodil o zem. Nato sa postavila dcéra Q. a slušne mu povedala, čo si o sebe myslí, či prišiel do chlieva a že tam má deti. Obžalovaný jej najprv vulgárne nadal. Niečo jej povedal, čo ju nahnevalo. Nato sa zodvihla, zobrala deti s tým, že to počúvať nebude. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa uviedla, že v inkriminovaný deň ju syn sotil len raz. Bolo to také jemné sotenie, načo ona reagovala, že ho tiež sotila. Synovi dala facku, a to vtedy, keď ju držal za vlasy. Počas tohto incidentu jej syn vyslovene facku nedal. Chcela volať políciu, aby T. tam viac nezničil. On ovládač len tak hodil ponad gauč. Vtedy ho pes uhryzol. Na polícii sa nesprávne vyjadrila, že toho hodil o stenu, on ho striasol z nohy. Ako ho striasol z nohy, tak pes dopadol do kvetináča. Potom, ako ho pes uhryzol

do nohy, syn vyslovil slová: „Ty kurva, zabijem ťa!“ Neskôr si svedkyňa uvedomila, že tie slová patrili psovi. Z dôvodu odstránenia rozporov na návrh prokurátorky bola prečítaná časť zápisnice o výpovedi svedkyne z prípravného konania, kedy svedkyňa uviedla, že keď dcéra odišla, začal ju T. urážať. Ona mu takisto povedala, že ak sa mu nepáči, tak tam má dvere a môže ísť. Nato sotil do nej, nie príliš silno, tak povedala, či mu načisto preskakuje z alkoholu, nato jej dal facku, ktorú mu vzápätí vrátila. Sotil do nej ešte raz a vtom si udrela hlavu o skrinku. Nato ju chytil zozadu za vlasy a za tieto ju stiahol na zem. Keď ju stiahol na zem, tak na neho zaútočil jej pes. Toho hodil o stenu. Nato povedala, že volá policajtov a toto trpieť nebude. Vytrhol jej telefón z ruky a odhodil ho od seba. Ako sa chcela zodvihnúť, tak vyslovil, že „Ty kurva, zabijem ťa!“ Toto sa odohralo medzi dverami medzi kuchyňou a obývačkou. Vtom chcel ako keby zabuchnúť dvere, pričom ako mala ruku medzi dverami, tak jej ju pricvikol. Keďže sa fakt zľakla, tak zobrala psa, telefón a vybehla z bytu. Zabuchla za sebou dvere a nato počula ako kope do vchodových dverí na byte. V strachu sa už neotáčala a dcéra sa tiež bála, nakoľko počula buchot, tak sa zamkla. Svedkyňa jej búchala na dvere a otvoril jej vnuk. Celá rozklepaná chcela povedať, aby Lucia volala políciu, len tá jej ukázala, že už na linke vytočila číslo XXX. K odstráneniu rozporov svedkyňa uviedla, že tá facka nebola ako facka v pravom slova zmysle, teda po líci. Syn ju udrel po povrchu hlavy. Nevedela uviesť, prečo vo svojej výpovedi na súde skôr neuviedla, že ju udrel po povrchu hlavy. Bolo to také rýchle, také sácanie. Po pár dňoch od skutku si uvedomila, že vyhrážky zabitím neboli adresované jej, ale psovi. Doplnila, že prišla z roboty v ten deň unavená. Hliadka ju o polnoci predvolala na výsluch. Domov sa vrátila o tretej nadržanom a ráno išla do roboty. Keď bola ako sprievod pri výsluchu jej syna, ktorého sa zúčastnil aj obhajca, pýtala sa vyšetrovateľa, či by mohla zopár vecí zmeniť, lebo bolo toho viac, uvedomila si, že toto by Tomášovi mohlo pomôcť a uvedomila si, že by mohla byť stíhaná za krivú výpoveď. Na otázku, čo v nej vyvolalo konanie obžalovaného z inkriminovaného dňa, uviedla, že bol to neskutočný hnev, pretože oni si odskákali to, čo urobil pri predchádzajúcom incidente, vyslovene strach nepociťovala. Z dôvodu odstránenia rozporov bola prečítaná časť zápisnice o výpovedi svedkyne z prípravného konania, kedy svedkyňa uviedla, že má dôvodnú obavu o svoj život a zdravie z konania syna T.. Včera (21. 1. 2022 - poznámka samosudcu) jednoducho ako neverila tomu, že by niečo také urobil a že by vôbec zodvihol na ňu ruku a má obavu aj o mladšieho syna. K odstráneniu rozporov uviedla, že je si vedomá toho, že to tak povedala. Tú obavu mala preto, lebo tam bol jej mladší syn, ktorý je šťihly oproti T.. Nechcela, aby došlo k nejakému konfliktu medzi nimi. Takisto tam bola aj dcéra Q. s deťmi. Emócie boli veľké. Keby jej chcel syn ublížiť, tak to spraví.

Svedkyňa Q. N., sestra obžalovaného, vypovedala na hlavnom pojednávaní, že jej brat T. N. bol vo výkone trestu odňatia slobody. Po výkone bolo všetko v poriadku v jeho správaní. Zlom nastal 21. 1. 2022, kedy pred obedom odišiel preč, vrátil sa v pripitom stave. Pýtal si od nej finančnú hotovosť vo výške 10,- eur. Potom prišiel ich brat O. spolu s kamarátom, tohto sa T.Š. pýtal, či by ho nezaviezol do Liptovského Mikuláša, s čím on súhlasil. Svedkyňa bola doma asi okolo 18.00 hod., vtedy prišla aj jej mama z roboty. Keď prišiel O. domov, tak im povedal, že T. zadržali policajti a nachádza sa na polícii. V čase okolo 22.00 hod. N. Tomáš domov ku matke do bytu, kde bola aj svedkyňa. Všimla si že T. už mal v tom čase riadne vypité. Začal vulgárne nadávať, na zem v obývačke hodil krabicu s papiermi. Na to mu povedala, čo robí a čo si myslí, kde je. On jej na to povedal, že má odtiaľ vypadnúť a vulgárne jej nadával. Potom mali medzi sebou slovnú výmenu názorov. Svedkyňa potom s deťmi odišla hore do svojho bytu. Nepamätala si, či potom, ako jej mama prišla ku nej do bytu, jej povedala niečo iné, čo sa stalo. Povedala jej, že má poranenú ruku a má volať policajtov. Potom, ako brat T. prišiel do bytu, mame v rámci komunikácie povedal, že sa môže ísť obesiť. Policajtov volala svedkyňa, a to z toho dôvodu, že brat T. rozkopával dvere. Na otázku, v akom stave bola jej mama, keď išla ku nej do bytu, uviedla, že bola nahnevaná. Z dôvodu odstránenia rozporov bola prečítaná časť zápisnice o výpovedi svedkyne z prípravného konania, kedy uviedla, že syn T. bol na poschodí a vbehol ku nim domov s tým, aby išla ku jej matke, že ju T. doma fyzicky napáda. Chcela ísť za mamou, ale vtom ju zbadala pred dverami jej bytu. Matku pustila dnu a zavolať políciu, nakoľko jej matka povedala, že ju Tomáš zbil a že má poranenú ruku, a povedal jej, že ju zabije. K odstráneniu rozporov svedkyňa uviedla, že stalo sa to strašne rýchlo. Už si nepamätá, čo jej mama vravela. Potom sa s mamou rozprávali na ďalší deň po výsluchoch. Ona jej povedala, že tam bol aj pes, a preto mama sama nevedela, či tá vyhrážka „zabijem ťa“ patrila jej alebo psovi. Ako T.Á. rozkopával dvere, bol kľud, bolo ticho. Z dôvodu odstránenia rozporov bola prečítaná časť zápisnice o výpovedi svedkyne z prípravného konania, kedy uviedla, že jej matka bola z konania T. strašne vystresovaná a bála sa, že jej ublíži na zdraví. K odstráneniu rozporov svedkyňa uviedla, že povedala to tak, ako je to zapísané v zápisnici. Mama sa bála, ale skôr toho, že brat niečo zničí. Nemyslí si, že by sa mama bála, že jej T. ublíži na zdraví. Svedkyňa nevedela uviesť, prečo to povedala. V ďalšej časti výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že si nepamätá, či boli prečítané pri jej výsluchu na

polícii aj tie slová, ktoré odzneli na hlavnom pojednávaní pri odstraňovaní rozporov, je dosť zaskočená z toho, že také slová mala povedať.

Svedok O. N., brat obžalovaného, vypovedal na hlavnom pojednávaní, že v inkriminovaný deň mu zariadil kamaráta, aby obžalovaného odviezol do Liptovského Hrádku. Kamarát mu povedal, že jeho brata najskôr išiel zaviesť do Podturne a odtiaľ do Liptovského Mikuláša. Povedal mu, že brat ho poslal preč. Svedok volal bratovi. Prvýkrát mu zodvihol, ale nič nehovoril. Druhýkrát, keď mu zodvihol telefón, tak počul, ako žiadal X. o pohár vody. Počul, ako hovoril, že sa nechce hádať, a aby to normálne vyriešili. Počul iba krik a nič viac. Keď mu volal tretíkrát, tak mu povedal, že ide na políciu. Svedok išiel s kamarátom po neho na políciu. Zaviezli ho domov a svedok išiel s kamarátmi preč. Na hlavnom pojednávaní svedok nevedel uviesť, prečo sestra volala v ten deň políciu. Svedok čakal v byte do príchodu polície. Po jej príchode stál v kuchyni. Nepamätal si, či tam niekto niečo na mieste hovoril. Na otázku, či došlo ku zraneniam, uviedol, že mama mala mať niečo s rukou. Bolo to potom, ako ona chcela zatvoriť dvere na byte, a T. ich chcel otvoriť, tak jej nechtiac privrel ruku do dverí. Svedok nevedel uviesť, prečo policajti zobrali brata na políciu. Z dôvodu odstránenia rozporov bola prečítaná časť zápisnice o výpovedi svedka z prípravného konania, kedy svedok uviedol, že ako prišla polícia, T. začal vykrikovať sprostosti, tak ho polícia vzala so sebou. K odstráneniu rozporov svedok uviedol, že nevie, čo brat kričal, matne si na to spomína. Mal niečo povedať synovcovi, preto mama synovca vzala bokom.

Svedkyňa - poškodená X. J. bola opakovane predvolaná na všetky nariadené termíny hlavného pojednávania, vždy sa ospravedlnila z neúčasti na hlavnom pojednávaní, a to zo zdravotných dôvodov. Podľa lekárskej správy zo dňa 27. 6. 2022 menovaná sa nemôže zúčastniť hlavného pojednávania z dôvodu hospitalizácie v NEÚ Ľubochňa a rizikového tehotenstva, pravdepodobne na dlhší čas. Postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. poriadku bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedkyne X. J. z prípravného konania zo dňa 2. 3. 2022, pretože svedkyňa preukázateľne ochorela na chorobu, ktorá na dlhší čas neumožňuje jej výsluch. Výsluch bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku a za účasti obhajcu obžalovaného. Svedkyňa vo výpovedi uviedla, že na presný dátum si nepamätá, bolo to 20. alebo 21. 1., kedy bola v práci na internom oddelení v NsP Liptovský Mikuláš. V čase asi o 16.30 hod. jej kolegyňa, ktorá zodvihla telefón, povedala, že je tam kuriér a hľadá svedkyňu. Išla ku dverám a videla hneď T. N.. Povedal jej, že si prišiel po veci, na čo mu povedala, aby prišiel na druhý deň doobeda, že mu dá veci a dohodnú sa ohľadom nábytku. Najskôr začal do nej skákať, hovoril, že jej nič nenechá. Vzápätí sa rozplakal, že mu je všetko ľúto. V čase o 17.30 hod. jej volala kolegyňa, p. F., že stretla obžalovaného. Najprv ho videla na urgente, potom jej hovorila, že keď išla vyhodiť smeti, tak bol pri garážach. Povedal jej, aby svedkyňa nevolala, že ju tam čaká. Rovnako jej nadával. Vtedy ju poprosila, aby ju počkala, keď pôjde z práce, lebo neverila T., že príde na druhý deň. Bála sa ísť domov, lebo pozná, aký je. Išli pomaly ku nej do bytovky v objekte nemocnice, kde má byť. Všimli si, že na šiestom poschodí je zhasnuté. Vyšli výtahom, pani F. išla ako prvá, svedkyňa ako druhá. Keď prechádzali do druhej chodby, kde má byť, tak sa z rohu vynoril T.. Povedal jej, že si prišiel po veci. Už vtedy mal vypité. Do toho začal N. hovoriť, čo tam robí tá piča tučná, čo hovoril priamo p. F.. P. F. mu povedala, nech si uvedomí, odkiaľ prišiel, aby si nenarobil viac zla, že len teraz vyšiel z basy a či sa tam chce vrátiť. Potom jej nadával. Ona mu povedala, aby jej nenadával, nech sa takto s ňou nerozpráva. Potom si nadávali navzájom. Pani F. mu hovorila, že je jebnutý a že ona je piča. Medzitým si p. F. sadla na stoličku, ktorá bola na chodbe. Svedkyňa stála pri nej a obžalovaný sa stále chcel dobíjať do bytu. Svedkyňa mu povedala, že sa dohodli na druhý deň, keď bude triedy. On začal kričať s tým, aby otvorila dvere. Dvakrát do nich kopol. Išiel potom smerom ku nej, ona ho obišla, lebo sa ho bála. Začal nanovo nadávať p. F., stále tie isté nadávky, že je piča jebnutá, nech sa do toho nestará. Potom sa p. F. postavila zo stoličky. Boli vtedy tvármi pri sebe s obžalovaným. Svedkyňa stála za nimi tvárou k jeho chrbtu. Nadávali si. Potom N. chytil čiapku, ktorú mala na hlave, dal jej ju dole z hlavy a rukou jej rozčuchal vlasy. Otočil sa jej chrbtom a ona ho koplá pravou nohou do oblasti pod zadkom. On sa otočil a udrel ju dlaňou, dal jej facku na uši. Keď ju po facke otočilo, odhodilo ju do steny, ktorá bola od nej 1 alebo 2 metre. Keď ju odhodilo do steny, tak sa buchla o zadnú časť hlavy a zošuchlo ju na zem tak, že bola v polosedie a opretá o stenu. Pribehla k nej, čupla si ku nej a pýtala sa jej, či je v poriadku. Keď boli na zemi, tak obžalovaný stál nad nimi a povedal, že mu môže vyfajčiť vtáka. P. F. sa triasla, plakala a povedala, že ide volať policajtov. On povedal, že zavolať tiež. P. F. zavolala asi mestských. Počas toho T. povedal, že ide volať policajtov, ale volal svojmu bratovi O.. Kričal mu do telefónu, aby volal policajtov, že ho napadli ženy. Keď pani F. dovolala s policajtmi, tak volala svojej dcére, ktorej povedala, že je na šiestom poschodí a že ju T. N. napadol. Na otázku svedkyne jej p. F. povedala, že ju bolí celá ľavá strana. N. potom začal nadávať aj svedkyňa, že mu zničila život, že ho opustila, že si zabila muža, nevie variť

a nevie sa o nič postarať. On stál chrbtom k oknu a vtom prišla dcéra p. F.. Ona mu začala hovoriť, že ako si dovoľuje udrieť jej mamu. Chytila ho za bundu a vtedy mu dohovorela. On ju chytil za bundu a tlačil ju pred sebou približne 5 metrov. Na konci ju silnejšie oprel o roh steny. Svedkyňa na nich kričala, aby prestali. T. odišla na chodbu volať štátnych policajtov. T. ostal na chodbe s nimi a nadával im, že sú jebnuté a piče. Potom následne prišli na miesto mestskí policajti a opýtali sa, čo sa stalo. Svedkyňa im povedala, že si menovaný prišiel po papiere, ale s tým, že boli dohodnutí na druhý deň. Na otázku policajta uviedla, že nemá problém mu dať papiere, aby odišiel. Išla odomknúť dvere, čo sa jej nedalo, tými dvoma kopancami od N. sa poškodili, nedalo sa odomknúť. Skúšal to aj policajt, ani jemu to nešlo. Chcel to vyskúšať aj N.Š.. On potom na jeden šup kopol do dverí a otvorili ich. Svedkyňa zobrala papiere a dala ich N.. Vtedy tam prišla aj druhá hliadka. Keď išli z bytu, tak N. kričal na tých druhých policajtov. Potom išla s T. F. a X. F. na urgent a následne na políciu. Potom si dala na súd vybaviť zákaz priblíženia, a to z toho dôvodu, že ju v minulosti trikrát udrel.

Svedkyňa - poškodená X. F. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že dňa 21. 1. 2022 mala službu na ARO v NsP Liptovský Mikuláš, bolo jej zle, tak si bola zmerať tlak na urgente v čase asi o 16.30 hod. Ako sedela v čakárni, prišiel tam N. ešte s jedným mladým. Svedkyňa sa ho opýtala: „T.?“ , na čo jej odpovedal: „stará mama“. Keď išla z urgentu, písala X. SMS, či vie, kto je tu. Ona jej odpovedala, že už bol za ňou. Bol vtedy v triezvom stave. X. jej povedala, že si prišiel po papiere, ale dohodla sa s ním na sobotu. V čase asi o 17.30 hod. išla s vozíkom vysypať smeti. Ako išla, zbadala od starej vrátnice pri jedálni, že išiel N. a tackalo ho. Určite bol podnapitý. Oslovil ju a začal jej hovoriť, že ide s ňou, načo mu povedala, že má averziu voči opilcom. Začal rozprávať o X., aká je falošná. Vtedy položil svedkyňi na plece ruku. Potom začal po nej vyblakovať, že je taká istá piča, falošná ako X.. Vtedy ju zdrapol za kapucňu. Obžalovaný jej povedal, že ide na šieste poschodie počkať X. s tým, aby jej svedkyňa nič nehovorila. Počas cesty, kým išla naspäť na ARO, volala X., že N. ide hore a ide ju čakať. X. ju strašne prosila, aby išla s ňou, že sa ho bojí, že mu podá papiere a pôjde preč, tak s tým svedkyňa súhlasila. Po skončení služby po 18.00 hod. sa s X. stretli a išli domov na panelák. Po ceste pozerali na panelák, ale bola tam tma. Vyšli výtahom na šieste poschodie, chceli zasvietiť, ale nesvietilo. Z hlavnej chodby vedú dve chodbičky k bytom. X. býva na ľavej strane, tam bola tiež tma. Medzitým ako otvárali presklené dvere, tak N. spoza nich vyskočil. Zľakli sa a už ju začal častovať: „Čo tu chceš, ty piča, atď.“ Začal jej nadávať do tučných píč, kuriev. Stále hovoril X., že si prišiel po listiny a nábytok. X. mu povedala, že sa dohodli, že príde na druhý deň. Potom svedkyňi zase nadával, načo mu svedkyňa povedala, že ju X. prosila, aby išla s ňou, lebo sa ho bojí. Potom sa domáhal vojsť do bytu. Ona povedala, že ho nepustí, tak začal kopať do dverí. Stále vyrypoval, nadával. Keď začal svedkyňi nadávať do píč, kuriev a nech mu vyfajčí, tak mu povedala, prečo robí problémy, či zabudol, odkiaľ prišiel. Svedkyňa mu tiež povedala, že je kokot, nech si uvedomí, čo vyvádza. Potom sa ku svedkyňi priblížil, dal ruku v päšť nad ňu, ako keby jej chcel streliť. Svedkyňa mu povedala, nech sa opováži, či si myslí, že sa ho bojí. V tej chvíli jej stiahol z hlavy čiapku, aj s vlasmi. Jej reakcia bola taká, že ho kopla do stehna. On v tú chvíľu vystrel dľaň a udrel ju do ľavej strany tváre, kde má ucho, odhodilo ju do steny, buchla sa hlavou do steny a zošuchlo ju dole. Na zemi bola v polosedie. Ako otvorila oči, tak sa jej strašne začali triasť ruky a vyhľadali jej slzy. Strašne ju to bolelo. Povedala, že ide volať políciu a zavolala XXX. Potom hneď volala jej dcéru v čase asi o 18.30 hod., aby sa o ňu nebála. Do telefónu jej povedala, že je na šiestom poschodí pri X. a napadol ju T.. Po chvíli prišla. Hneď ako tam prišla, išla k nemu rukami, ktorými ho strkala do hrude so slovami: „Ty budeš biť moju mamu?“ Tiež jej začal nadávať. Ako sa handrkovali, tak ju zdrapil. Tiskal ju pred sebou a pritlačil ju o stenu a ona sa zošuchla na dlažbu. Medzitým pozerala z okna, videla mestskú políciu, že ide k bytovke a za chvíľu odchádzali. Znova zavolala XXX. Dcéra jej zobrala telefón a zavolala štátnych. Ešte medzitým N. zodvihol svoj telefón a povedal, že ide zavolať štátnych. Dcéra potom prišla aj s hliadkou polície. Svedkyňa tam sedela na stoličke, hliadke povedala, že ju N. napadol, že jej strelil a odhodilo ju do steny. N. aj v prítomnosti polície stále vykrikoval, že chce ísť dnu a zoberie si papiere. X. skúšala otvoriť dvere bytu. Nešlo jej otvoriť, ani policajtovi. Ako policajt skúšal odomykať, N. bol opretý o dvere bytu, oproti dverám bytu X. J., a vtedy, bez akéhokoľvek vyzvania sa rozbehol a kopol do dverí J.X. a dvere sa otvorili. Medzitým prišla na miesto druhá hliadka. Svedkyňa išla odtiaľ rovno na pohotovosť. Bola na RTG vyšetrení, ofačovali jej krk a odtiaľ išli na políciu vypovedať. K zraneniam, ktoré jej boli spôsobené, uviedla, že mala pomliaždenie hlavy, naštrbenie krčnej chrčnice. Práceschopná bola od 22. 1. do 13. 2. Dňa 14. 2. nastúpila do práce. Uvedené zranenia ju obmedzovali v tom zmysle, že nemohla robiť činnosť, chodiť do práce, spať. Bolelo ju to pri otáčaní hlavy. Bolesti trvali asi 10 dní.

Svedkyňa - poškodená T.U. F. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že v inkriminovaný deň asi o 18.30 hod. jej volala mama s tým, že sa nemá o ňu báť, je o poschodie vyššie pri X. J., a že ju napadol T..

Svedkyňa vyšla hore na šieste poschodie. Začala konfrontovať T. s tým, ako si dovoľuje stiahnuť ruku na jej mamu. Na to jej on povedal, že sa nemá do toho starať a má ísť do piči. Prebehla tam slovná hádka. Zaujal voči nej postoj, že sa postavil ku nej čelom, načo ona do neho sotila. On do nej buchol tak, že sa posunula dozadu 1,5 - 2 metre. Potom prišiel ku nej, chytil ju za mikinu a tlačil ju smerom ku stene a popritom jej nadával. Potom ju pustil a ona sa zošuchla po stene na zem. Potom sa postavila a z maminho telefónu zavolala hliadku, a to štátnu políciu. Po príchode polície sa X. pokúšala odomknúť byt, ale nešlo jej to. Predtým, ako tam prišla, mal T. kopnúť dvakrát do dverí. Skúšal to aj policajť, ani jemu sa to nedalo odomknúť. T. mal celý čas iniciatívu, že on to otvorí. X. J. vyslovene povedala, že si to neželá. Pri chvíľke nepozornosti T. tie dvere vykopol.

Svedok K. K. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že ako súčasť policajnej hliadky boli vyslaní na preverenie oznámenia do nemocnice s poliklinikou. Oznamovateľ uviedol, že mal byť napadnutý ženou, ktorá ho mala kopať. Po príchode na miesto muž bol stotožnený ako N.. Ženy boli stotožnené ako J., F. I. a F. K.. Pani F. st. mu uviedla, že ju N. fyzicky napadol, a to tak, že jej najprv stiahol z hlavy čiapku a následne ju udrel pästou do tváre, čím sa ona udrela o stenu. N. bol zjavne pod vplyvom alkoholu, nespolupracoval. Po výzve, aby predložil občiansky preukaz, mu vulgárne nadával. N. mu povedal, že J.X. je jeho bývalá priateľka, prišiel si do bytu zobrať osobné veci, ktoré mu ona odmietla vydať. Tiež mu povedal, že nakoľko sa hádal s J., na miesto prišla F. aj s dcérou, a pohádka sa aj s nimi a stalo sa to, čo mu opísali. Následne sa s J. dohodli, že mu vydá osobné veci. Byt sa ale nedal kľúčom otvoriť, nakoľko J. tvrdila, že už predtým kopol do dverí. J. odovzdala kľúč od bytu kolegovi, aby sa pokúsil otvoriť byt. Vtedy J. zobral ďalej, aby ju mohol vyťažiť. Následne počul buchot. Keď sa vrátil, tak dvere boli vykopnuté. Svedok na p. F. st. nevidel žiadne povrchové zranenia. V čase, keď sa nachádzali na mieste, p. F. st. bola rozrušená. Povedala mu, že sa obžalovaného bojí, lebo ju udrel. Svedok nevnímal iný dôvod jej rozrušenia. V jeho prítomnosti sa mu p. F. st. sťažovala na bolesti ucha alebo hlavy. Nepamätal si, na ktorej strane, nakoľko sa udrela aj hlavou do steny. Dôvodom privolania druhej policajnej hliadky bola skutočnosť, že na mieste bol chaos, štyria ľudia a zvyšovala sa agresivita N..

Svedok D.. K. K. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že ako hliadka išli na preverenie oznámenia do obce Východná na tom základe, že neznáma osoba mala napadnúť matku a rozbiť byt. Čakal ich brat obžalovaného, ktorý zavolať mamu. Bola tam aj sestra, ktorá sa nachádzala hore v byte. Obžalovaný bol v byte, kde boli rozbité vchodové dvere. V prítomnosti hliadky bol agresívny a pod vplyvom alkoholu. Matka obžalovaného im oznámila, že jej syn si vypil, začal robiť bordel, fyzicky ju napadol, vyhrážal sa jej, že ju zabije, že má obavu o svoj život a zdravie, a tiež jej rozbil vchodové dvere. Svedok si pamätal, že pred nimi po nej hodil ovládač od televízora a povedal jej vulgárne slová. Myslí si, že aj pred hliadkou polície sa matke vyhrážal, že ju zabije. Sestra obžalovaného im povedala na mieste, že sa bála, utekala hore a zamkla sa. Voči nim ako policajtom bol obžalovaný na mieste agresívny. Boli použité donucovacie prostriedky, a to putá. Neskôr sa ukludnil, bol v pohode.

Znalec K.. T. Q. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia vypovedal na hlavnom pojednávaní zhodne ako v písomnom znaleckom posudku č. 15/2022 zo dňa 14. 3. 2022. Vo svojej výpovedi uviedol, že poškodená X. F. dňa 21. 1. 2022 podľa zdravotnej dokumentácie utrpela tieto zranenia, a to pomliaždenie mäkkých častí ľavého ucha, pomliaždenie mäkkých častí záhlavovej oblasti hlavy, natiiahnutie šľachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice. Mechanizmom hore uvedených zranení je tupý úder, facka na ľavú stranu tváre, ucha a náraz hlavou do steny a pád na zem. Intenzita útoku úderu bola najpravdepodobnejšie stredná. Podľa charakteru zistených zranení k zraneniu poškodenej mohlo dôjsť tak, ako to poškodená vo svojej výpovedi uviedla, t. j. úderom dlaňou do ľavej strany tváre, ucha, následne náraz do steny a pád na zem. Všetky uvedené zranenia majú priamy súvis s incidentom zo dňa 21. 1. 2022. Počas liečenia zranení vystavená práceneschopnosť obvodným lekárom bola predĺžená pre iné ochorenia (zápal horných dýchacích ciest), ktoré neboli v priamej súvislosti so zraneniami zo dňa 21. 1. 2022. Znalec určil dobu obmedzenia obvyklého spôsobu života u poškodenej v trvaní 10 dní, a toto spočívalo v bolestivosti hore uvedených zranených častí tela, nosením fixačného goliera na krčnú časť chrbtice a tým obmedzenej hybnosti a bolestivosti krku. Pri kolapsovom stave z polohy postavenia dochádza ku kolapsu, krátkodobému bezvedomiu a k nekoordinovanému pohybu na zem, pri ktorom nastávajú úrazy hlavy a kožného krytu, ale ucho nie je typický orgán, ktoré by sa takýmto mechanizmom zranilo. Ucho je najčastejšie zasiahnuté úderom, najčastejšie fackou. Nepredpokladá, že zranenie p. F. mohlo byť spôsobené úderom pästou, skôr dlaňou. Typickými príznakmi pri pomliaždení mäkkých častí tkanív sú bolestivosť, čo je subjektívny pojem, ďalej začervenanie, ktoré je príznačné práve pri zasiahnutí ucha. Mechanizmom vzniku zranenia, a to natiiahnutia šľachovo-väzivového aparátu krčnej chrbtice je nečakaný, nekoordinovaný pohyb v krčnej časti chrbtice s následným natiiahnutím

šlachového aparátu krku. Niekedy to spôsobí aj facka, ktorá vyvolá prudký pohyb. Záhlavová oblasť hlavy sa nachádza na temene. Nie je možné vylúčiť, že osoba, ktorá zakopne a následne padá, si môže spôsobiť natiahnutie šlachovo-väzivového aparátu krčnej chrbtice, ale s takýmto mechanizmom sa ešte nestretol.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok K.. I. Š. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria. Znalčka v znaleckom posudku uviedla, že obžalovaný T. N. nie je abstinent. Prísun alkoholu bol a aktuálne je na úrovni škodlivého užívania alkoholu, tzv. abúzu. Doposiaľ nedošlo k sformovaniu plnej somatopsychickej závislosti od alkoholu, teda syndrómu závislosti od alkoholu. Nie je osobou závislou od iných psychoaktívnych látok. Pobyt menovaného na slobode je pre spoločnosť nebezpečný v prípade, že bude porušovať abstinenciu, t. j. bude pokračovať v príjme alkoholických nápojov. Opatrenie, resp. podmienka dodržiavania striktnej abstinencie sa z hľadiska prognostického javí ako kľúčový preventívny prvok. Menovaný si veľmi dobre uvedomuje, čo mu konzumácia alkoholických nápojov prináša. Racionálne (rozumové) schopnosti plne postačujú na to, aby sa slobodne rozhodol, či s konzumáciou alkoholu prestane alebo v nej bude pokračovať s rizikom rozvoja plnej závislosti od alkoholu. Z uvedeného dôvodu nevyžaduje žiadne ochranné opatrenia v zmysle nariadenia nedobrovoľnej ambulantnej, či ústavnej protialkoholického liečby, eventuálnu liečbu ako takú znalec ponecháva na slobodnom rozhodnutí menovaného. Následkom požívania alkoholických nápojov nedošlo u menovaného doposiaľ k zmene osobnosti v zmysle alkoholického deprivácie či degradácie, avšak jeho osobnosť je disharmonicky štruktúrovaná, akcentovaná, emočne nestabilná, afektívne labilná, nezdržanlivá, dráždivá, egocentrická, s črtami antisociálneho konania so zníženou frustračnou toleranciou, konanie typu acting out, t. j. skutky predbiehajú myslenie, veci nedomyslí do konca a koná, problém s rešpektovaním autorít, neochotou prispôsobenia sa, napriek negatívnym skúsenostiam pokračuje v páchaní protispoločenských aktivít (aktuálne piate trestné stíhanie). Podľa znalčky ide o tzv. zmiešanú poruchu osobnosti. Za normálnych okolností sa snaží kooperovať, vychádzať s okolím, vykresliť sa v čo najlepšom svetle, bez tendencií k impulzivite, dráždivosti, či agresivite. Avšak práve konzumácia alkoholu u menovaného akceleruje jeho emotivitu, afektivitu, negatívne postoje, zhoršuje vzťahy a atmosféru okolo seba. Znižuje jeho frustračnú toleranciu, zvyšuje precitlivosť na kritiku svojej osoby, odbrzdzuje racionálny brzdný systém a obvinený sa tak môže správať konfliktné, agresívne, neúčelne a najmä nepredvídateľne.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/4/2022 zo dňa 26. 1. 2022 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému T. N. uložil, aby žalobkyňu X. J.Č. písomne, telefonicky a elektronickou komunikáciou nekontaktoval. Súčasne mu uložil, aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Vo zvyšnej časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Podľa zdravotnej dokumentácie X. F. bola ošetrovaná dňa 21. 1. 2022 o 19.56 hod. na ambulancii urgentného príjmu s diagnózou špecifikovanou v správe. V anamnéze je uvedený údaj, že bola napadnutá bývalým partnerom kolegyne. Dal jej facku na ľavé ucho. Následne ju odhodilo do betónovej steny a zviezla sa na zem. X. F. bola následne vyšetrovaná na neurologickej ambulancii, v ambulancii úrazovej chirurgie s diagnózou vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice, ako aj všeobecnou lekárkou.

Podľa potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti bola X. F. práceneschopná od 22. 1. 2022.

Podľa lekárskeho odborného vyjadrenia sa C. N. dostavila dňa 22. 1. 2022 na ošetrovanie. Uviedla, že k zraneniu došlo dňa 21. 1. 2022 o 23.00 hod., a to za okolností napadnutia synom pod vplyvom alkoholu. Subjektívne uviedla bolesti prstov ľavej ruky. Objektívny nález uvádza pomliaždenie tretieho prsta ľavej ruky.

Podľa hlásenia o použití donucovacieho prostriedku dňa 22. 1. 2022 o 23.10 hod. v obci Východná boli použité donucovacie prostriedky - putá podľa § 52 ods. 1 písm. a/ zákona č. 171/1993, ako aj hmaty a chvaty podľa § 51 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona proti obžalovanému. Dôvodom bolo zabránenie protiprávnemu konaniu menovaného a jeho následná eskorta.

Podľa úradného záznamu spísaného dňa 21. 1. 2022 obžalovaný bol dňa 21. 1. 2022 o 19.10 hod. predvedený podľa § 17 ods. 2 zákona o policajnom zbere, a to z dôvodu, že osoba bola vyzvaná podľa

§ 17 ods. 1 citovaného zákona a tejto výzve nevyhovela. Obžalovaný bol prepustený dňa 21. 1. 2022 o 21.45 hod.

Podľa zápisu o dychovej skúške bola dňa 21. 1. 2022 v čase o 20.26 hod. zistená dychovou skúškou u obžalovaného prítomnosť alkoholu v hodnote 0,74 mg/l vydychovaného vzduchu.

Súčasťou vyšetrovacieho spisu sú aj priestupkové spisy pod číslami ORPZ-LM-OPP3-P-42/2022, ORPZ-LM-OPP3-P-43/2022, ORPZ-LM-OPP3-P-44/2022. Podľa priestupkového spisu č. ORPZ-LM-OPP3-P-42/2022 oznámila X. F. na polícii priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný na tom základe, že dňa 21. 1. 2022 v čase o 18.25 hod. v budove bytov pre zamestnancov nemocnice na chodbe na šiestom poschodí pred bytom č. XXX fyzicky a slovne napadol X. F., čím jej mal spôsobiť pomliaždenie hlavy, ľavej ušnice a podvrtnutie krčnej chrbtice. Na základe objasňovania bola vec odovzdaná OR PZ Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície, nakoľko ide o trestný čin, a to prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Podľa priestupkového spisu č. ORPZ-LM-OPP3-P-43/2022 dňa 21. 1. 2022 oznámila X. J. priestupok proti majetku, ktorého sa mal dopustiť T. N.T. tým, že dňa 21. 1. 2022 v čase približne o 18.30 hod. v bytovom dome v areáli nemocnice na ul. N. XX, C. Q. K., poškodil vstupné drevené dvere do bytu č. XXX, a to tak, že úmyselne do dverí dvakrát kopol, pričom sa dvere otvorili a spôsobil tým poškodenie uzamykacej časti na kovovej zárubni a poškodenie uzamykacej časti na dverách. Podľa odborného vyjadrenia mal T. N. spôsobiť X. J. škodu vo výške 80,- eur.

Podľa priestupkového spisu č. ORPZ-LM-OPP3-P-44/2022 dňa 21. 1. 2022 oznámila T. F. priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť T. N. tým, že dňa 21. 1. 2022 v čase o 18.35 hod. na ulici N.O. XX, v budove bytov pre zamestnancov nemocnice na šiestom poschodí pred bytom č. XXX fyzicky a slovne napadol, a to takým spôsobom, že menovanú odsotil a následne ju schmatol za bundu, ťahal ju po chodbe, pričom ju zodvihol do vzduchu, prirazil o stenu, načo sa menovaná zošuchla po stene a spadla na poukladanú dlažbu a vulgárne ju pri tom urážal.

Podľa správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Žiline obžalovaný bol do ústavu dodaný dňa 23. 1. 2022 na základe príkazu pod sp. zn. 3Tp/2/2022. Vykonáva väzbu v oddiele so zmierneným režimom, s právnymi normami bol oboznámený a preukázateľne poučený, povinnosti z nich si plní na požadovanej úrovni. K ostatným obvineným aj väzenskému personálu sa správa slušne. Pokyny rešpektuje a plní bez pripomienok. Osobnú hygienu, ako aj čistotu na cele a v osobných veciach dodržiava. Voľný čas trávi počúvaním rádia, hraním spoločenských hier, so spolubývajúcimi, návštevou ústavnej knižnice a sledovaním TV. Taktiež sa zúčastňuje kultúrno-zábavnej činnosti organizovanej v ústave v rámci záujmovej činnosti. Sociálne kontakty udržiava prostredníctvom korešpondencie a telefonovania. Počas pobytu v ústave nebol pracovne zaradený, disciplinárne odmenený, ani potrestaný nebol.

Obžalovaný má v registri trestov osem záznamov, a to za obdobie od roku 2009 do roku 2020, z toho v jednom prípade bolo trestné stíhanie obžalovaného podmienene zastavené s následným osvedčením sa v skúšobnej dobe. Obžalovaný bol odsúdený za rôznu trestnú činnosť, a to opakovane za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zákona, trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zákona, trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona, trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zákona, trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zákona a trestný čin výtržníctva podľa § 364 Tr. zákona. Odsúdenie z roku 2010 za trestnú činnosť podľa § 156 Tr. zákona a za trestnú činnosť podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona má zahladené. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 0T/35/2020 zo dňa 26. 6. 2020, právoplatným toho istého dňa, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na doživotie. Odsúdený vykonal trest odňatia slobody dňa 11. 5. 2021 a súčasne nastúpil výkon zvyšku trestu odňatia slobody v inej trestnej veci.

Trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 16. 2. 2017 sp. zn. 2T/13/2017, právoplatným dňa 4. 3. 2017, bol obžalovaný T. N. odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona s použitím § 138 písm. b/ Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia

slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8Pp/25/2018 zo dňa 13. 8. 2018 bol obžalovaný podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého v trestnom konaní pod sp. zn. 2T/13/2017 s určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov so súčasným nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným. Uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8Pp/25/2018 zo dňa 12. 8. 2020 súd vyslovil, že sa T. N. neosvedčil v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia a nariadil mu vykonať zvyšok trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol prepustený na slobodu po odpykaní výkonu trestu vo veci 2T/13/2017.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že skutky pod bodom 1/ a 2/ sa stali, majú znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona (v bode 1/) a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona (v bode 2/) a z vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že obidva skutky spáchal obžalovaný.

Obžalovaný popiera spáchanie skutku bodom 1/ v podstatných okolnostiach. Vo vzťahu k poškodenej X. J. obžalovaný vo výpovedi potvrdil, že ju v inkriminovaný deň kontaktoval, aby mu vydala jeho osobné veci, ktoré sa nachádzali v byte poškodenej. Obžalovaný tak poprel, že vulgárne nadával X. J. pri tom, ako sa dožadoval svojich vecí. Vo vzťahu k poškodenej X. F. poprel, že zodvihol nad ňu ruku so zovretou päťou a rovnako poprel, že ju otvorenou dlaňou udrel do ľavej časti tváre cez ucho. Pripustil, že jej po predchádzajúcej slovnej výmene strhol z hlavy čiapku. Vo vzťahu k T. F. priznal, že ju chytil za plecía a odtlačil ju do rohu, pričom jej vulgárne nadával. Z výpovede obžalovaného tak mal súd preukázané, že v inkriminovaný deň v čase asi o 18.25 hod. sa dostavil pred byt poškodenej X. J. a čakal na jej príchod, a to z dôvodu, aby mu menovaná vydala osobné veci, ktoré sa nachádzali v byte poškodenej. Z výpovede obžalovaného a svedkyne J. mal súd preukázané, že obžalovaný a X. J. boli v minulosti vo vzťahu a tvorili pár. Aj z výpovede obžalovaného mal súd preukázané, že pred bytom X. J. došlo k verbálnej konfliktnéj situácii medzi prítomnými osobami, a to obžalovaným, X. J. a X. F.. Obžalovaný vo výpovedi potvrdil, že podľa vyjadrenia X. J. sa mal dostaviť po osobné veci na druhý deň, napriek uvedenému sa dostavil k bytu poškodenej v inkriminovaný deň. Výpoveďou poškodenej X. J. mal súd preukázané, že obžalovaný v inkriminovaný deň dvakrát kopol do dverí jej bytu, potom, ako ho X. J. odmietla pustiť do bytu. Z výpovede poškodenej X. J. mal súd tiež preukázané, že v inkriminovanom čase sa obžalovaný vyjadroval vulgárne na adresu tam prítomnej X. F., a to opakovane. Došlo medzi nimi k slovnej výmene názorov a poškodená potvrdila, že v rámci komunikácie aj X. F. sa vulgárne vyjadřila na adresu obžalovaného. Potom, ako kopol do dverí jej bytu, začal znova nadávať X. F. rovnakým spôsobom. X.Z. F. a obžalovaný stáli tvárou v tvár a nadávali si. Následne jej obžalovaný chytil čiapku, ktorú mala na hlave a stiahol jej ju z hlavy. Následne sa jej otočil chrbtom, načo ho ona kopla pravou nohou do oblasti pod zadkom. Obžalovaný sa otočil a udrel ju dlaňou na ucho, v dôsledku čoho ju odhodilo do steny, buchla sa o zadnú časť hlavy a zošuchla sa na zem. Z výpovede poškodenej X. J. mal súd tiež preukázané, že X. F. po napadnutí obžalovaným kontaktovala svoju dcéru T. a informovala ju o napadnutí obžalovaným a táto sa hneď dostavila na miesto incidentu, podľa výpovede J. T. F. chytila za bundu obžalovaného s tým, že ako si dovoľuje napadnúť jej mamu. Obžalovaný chytil T. F. za bundu a tlačil ju pred sebou približne 5 metrov a následne ju oprel o roh steny. Obžalovaný následne vulgárne nadával na adresu všetkých prítomných, vrátane X. J.. Po príchode polície obžalovaný aj v prítomnosti polície vyskakoval aj do nich, že si to môžu rozdať. Z výpovede svedkyne poškodenej X. F. mal súd preukázané, že pri byte X. J. sa obžalovaný voči nej správal vulgárne, domáhal sa vstupu do bytu, s čím X. J. nesúhlasila, tak začal kopať do dverí. Po opakovaných vulgárnych prejavoch sa priblížil ku svedkyňi, dal ruku v päšť, nad ňu, načo mu povedala, nech sa opováži a následne jej stiahol z hlavy čiapku, aj s vlasmi. Svedkyňa ho kopla do stehna. On v tú chvíľu vystrel dlaň a udrel ju do ľavej strany tváre, do oblasti ucha. Odhodilo ju do steny a buchla sa hlavou do steny a zošuchlo ju dole. Z jej výpovede mal súd tiež preukázané, že bezprostredne po napadnutí telefonicky kontaktovala svoju dcéru T. F., ktorá sa hneď dostavila na miesto, T. F. po príchode na miesto ho strkala do hrude, aj na jej adresu sa vyjadroval vulgárne. Ako sa naťahovali, tak ju zdrapil, tlačil ju pred sebou a pritlačil ju o stenu a ona sa zošuchla na dlažbu. Z výpovede svedkyne poškodenej T. F. mal súd preukázané, že pred byt X. J. sa dostavila potom, ako ju kontaktovala mama s tým, že ju obžalovaný fyzicky napadol. Prebehlo medzi nimi k slovnej výmene názorov. Svedkyňa do neho inštinktívne sotila, načo on do nej buchol. Potom prišiel ku nej, chytil ju za mikinu a tlačil ju smerom ku stene a popritom jej nadával. Potom, ako ju pustil, sa zošuchla po stene na zem.

Súd pripomína, že je vecou obžalovaného, aký spôsob obhajoby zvolí. Nepochybne pri voľbe spôsobu obhajoby je motivovaný dosiahnutím čo najpriaznivejšieho výsledku trestného stíhania. Nemožno prehliadnuť, že obžalovaný pripúšťa svoje vulgárne slová len na adresu T. F.. Fyzický kontakt s poškodenou X. F. pripustil len v tom smere, že jej strhol čiapku z hlavy. V tejto súvislosti však súd dáva do pozornosti, že obžalovaný v štádiu preverovania incidentu ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu pri podaní vysvetlenia uviedol, že potom, ako ho X. F. kopla, sa k nej otočil a zahnal sa na ňu pravou rukou, nezaútočil, ľavou rukou ju opäť sotil. Napriek postojú obžalovaného je menovaný zo spáchania skutku pod bodom 1/ usvedčovaný viacerými dôkazmi, na seba naväzujúcimi, vzájomne sa dopĺňajúcimi a podporujúcimi a to predovšetkým výpoveďou jednotlivých poškodených (X. J., X. F. a T. F.) o priebehu správania sa obžalovaného jednotlivovo voči každej z menovaných poškodených, ako aj voči ostatným poškodeným a to v otázke identifikácie útočníka a spôsobu verbálneho, ako aj fyzického napadnutia s popisom miesta na tele poškodenej, na ktoré bol vedený útok obžalovaným. Súd pripomína, že svedkyne poškodené X. J. a X. F. boli od začiatku incidentu prítomné na mieste a vlastnými zmyslami vnímali konanie obžalovaného. Uvedené svedkyne v podstatných okolnostiach zhodne opisujú konanie obžalovaného namierené voči každej z poškodených, zhodne s výpoveďou T. F. vypovedajú o správaní obžalovaného cieleného voči T. F. a konzistentne vypovedajú o podstatných otázkach skutkového deja v rámci celého trestného konania. Ich výpovede sú zhodné aj v opise okolností, ktoré bezprostredne predchádzali konaniu obžalovaného, keďže ich výpoveďami bolo spoľahlivo preukázané (čo nenamietal ani obžalovaný), že bol to práve obžalovaný, ktorý v inkriminovaný deň vyhľadal prítomnosť poškodenej X. J. a jej prítomnosti sa dožadoval opakovane, najskôr v priestoroch nemocnice a potom pred jej bytom. U žiadnej z poškodených súd nezistil motív, na základe ktorého by mali nepravdivo vypovedať o priebehu skutku. V tejto súvislosti súd pripomína, že s výnimkou poškodenej X. J. (ktorá je bývalou priateľkou obžalovaného), obžalovaný pred incidentom nemal žiadny konflikt či nehody s poškodenou X. F. a s poškodenou T. F. ani neprišiel do kontaktu. V súvislosti s výpoveďou svedka je potrebné pripomenúť, že svedok, na rozdiel od obžalovaného, má zákonnú a ústavnú povinnosť vypovedať pravdu, a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu, kým nie je preukázaný opak. Opis skutku podaný poškodenými korešponduje aj nasledujúcim okolnostiam, kedy vzhľadom na narastajúce agresívne správanie sa obžalovaného bola privolaná polícia. Je len ťažko uveriteľné, že by všetky tri poškodené osoby koordinovane zinscenovali príbeh o verbálnom a fyzickom napadnutí a premyslene v ňom pokračovali aj po privolaní polície. Podľa výpovede svedka K. svedkyňa X. F. sa aj v prítomnosti polície sťažovala na bolesť v oblasti ucha, ktoré malo byť zasiahnuté v dôsledku fyzického napadnutia obžalovaným, čo podporuje aj výpoveď uvedenej svedkyne o tejto parciálnej otázke. Podľa výpovede svedka K. mu svedkyňa X. F. potvrdila aj okolnosť fyzického napadnutia obžalovaným a opísal aj spôsob napadnutia obžalovaným. Svedok uviedol, že podľa jej výpovede ju mal obžalovaný napadnúť päťou, čo sa nezhoduje s jej výpoveďou a výpoveďou J., je však potrebné pripomenúť, že podľa výpovede X. F. mal obžalovaný nad ňou zodvihnúť päšť. Nemožno vylúčiť, že pri rýchlom slede udalostí a vyhrotenej situácii na mieste svedok K. nemusel úplne správne vnímať opis prežitých udalostí podľa výpovede X. F., ktorá použitie päste mohla pred príslušníkom polície uvádzať, avšak inak ako to tvrdí svedok K.. Nie je možné vylúčiť ani také vysvetlenie, že X. F. v danom stave rozrušenia pred príslušníkom polície do určitej miery odlišne opísala napadnutie obžalovaným. Uvedená okolnosť však žiadnym spôsobom neznižuje dôveryhodnosť uvedenej svedkyne, pretože s výnimkou svedka K. žiadna iná osoba na mieste prítomná neuvádzala uvedený spôsob napadnutia obžalovaným. Podľa výpovede svedka K. uvedená svedkyňa (X. F.) bola v prítomnosti polície rozrušená z dôvodu, že sa obžalovaného bojí, pretože ju udrhel. Nemožno tiež prehliadnuť, že bezprostredne po ukončení incidentu svedkyňa poškodená X. F. vyhľadala lekára a rovnaký mechanizmus vzniku zranenia uviedla aj pri lekárskom ošetrení. Súd nemal dôvod neveriť výpovediam svedkýň poškodených o priebehu skutku, pretože ich výpovede v podstatných okolnostiach nie sú vnútorne rozporuplné a v podstatných otázkach neodporujú ani výpovediam ostatných svedkýň poškodených. Súd nemal dôvod neveriť výpovedi svedkyne poškodenej X. F. aj z toho dôvodu, že jej výpoveď je podporená znaleckým dokazovaním, a to výpoveďou znalca K.. T. Q., ktorý posudzoval prijateľnosť výpovedí uvedenej svedkyne v otázke mechanizmu vzniku zranení. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti, že podľa výpovede znalca K.. T. Q. zranenia poškodenej X. F. mohli byť spôsobené takým mechanizmom, aký opísala uvedená svedkyňa vo svojej výpovedi. Znalec určil mechanizmus spôsobených zranení ako tupý úder, facka na ľavú stranu tváre, ucha a náraz hlavou do steny a pád na zem. Výpoveďou znalca K.. Q. mal súd preukázaný rozsah zranení spôsobených poškodenej X. F. pri incidente zo dňa 21. 1. 2022, opísaných vo výroku rozsudku, ako aj dobu obmedzenia poškodenej v obvyklom spôsobe jej života. Aj uvedený dôkaz potvrdzuje záver, že medzi konaním obžalovaného a spôsobeným následkom (ujmou na zdraví poškodenej) je daná príčinná súvislosť. Súd nemal pochybnosti o správnosti záverov znaleckého

posudku, pretože je dostatočne zrejmé, z akých podkladov znalec pri jeho vypracovaní vychádzal a to predovšetkým zo zdravotnej dokumentácie poškodenej, ale aj výpovedí osôb zúčastnených na priebehu skutku.

Obhajoba obžalovaného, že sa skutku pod bodom 1/ kladeného mu za vinu nedopustil, je vyvrátená výpoveďou svedkýň - poškodenej o priebehu skutku, ktoré neboli spochybnené či vyvrátené inými dôkazmi, navyše na ich výpovede nadväzujú, vzájomne sa dopĺňajú a podporujú nepriame dôkazy, vyššie uvedené. Obžalovaný tvrdí, že poškodenej X. F. spadla na zem po tom ako ho kopla a to výlučne z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu (problémy s krvným tlakom), t. j. poškodenej podľa výpovede obžalovaného spadla bez akéhokoľvek jeho zavinenia. Súd dáva do pozornosti, že uvedená výpoveď obžalovaného nie je podporená žiadnym dôkazom a je dokonca vyvrátená nielen výpoveďou poškodenej X. F., ale aj X. J.. Obidve svedkyne totiž potvrdili, že po tom, ako obžalovaného kopla poškodenej X. F., ju obžalovaný udrel otvorenou dlaňou, v dôsledku čoho ju odhodilo do steny a až následne spadla na zem, ani jedna z prítomných svedkov neuviedla, že počas incidentu mala poškodenej X. F. problémy s tlakom, resp. že na uvedenú okolnosť počas tohto incidentu poukazovala (napr. tvrdením, že sa jej točí hlava). Problémy s krvným tlakom poškodenej X. F. neuvádzala ani pri jej ošetrení toho istého dňa a ani zo záverov lekárskej správy o jej ošetrení z uvedeného dňa nevyplýva potreba odborného lekárskeho vyšetrenia v uvedenej oblasti. V súvislosti s námietkou, že osoby J., X. a T. F. boli všetky súčasne prítomné pri výsluchu na polícii dňa 21. 1. 2022 (čo potvrdila T. F.) súd uvádza, že podľa priestupkových spisov podali ako oznamovateľky priestupkov vysvetlenie v ten istý deň na políciu, nejde teda o úkony vykonávané v trestnom konaní a preto uvedená skutočnosť nie je prekážkou ich výsluchu v trestnom konaní a takto získané dôkazy sú dôkaz podľa Trestného poriadku a sú aj procesne použiteľné. V súvislosti s námietkou, že PN poškodenej X. F. bola predĺžená aj kvôli inému ochoreniu (nesúvisiacemu s prejednávaným incidentom) súd uvádza, že znalec K.. Q. určil dobu obmedzenia v obvyklom spôsobe života výlučne v dôsledku zranení utrpenej dňa 21. 1. 2022, pričom pri určení tejto doby nezohľadňoval iné ochorenia, na ktoré sa menovaná liečila.

Obžalovanému nepochybne svedčí aj motív jeho konania pod bodom 1/. Práve zjavná nespokojnosť obžalovaného s tým, že mu X. J. odmietla vydať ním požadované veci v inkriminovaný deň, ako aj súčasná prítomnosť X. F. na mieste (s ktorou zjavne nebol stotožnený) v spojení so stavom ovplyvnenia alkoholom, odbúrali zábrany u obžalovaného, ho viedli ku konaniu, ktorého sa dopustil.

Z vyššie uvedených skutkových zistení tak vyplýva, že vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby pod bodom 1/, spáchal obžalovaný. Z týchto dôkazov potom možno vyvodiť len jediný záver o tom, že skutok spáchal obžalovaný a vylúčiť tým možnosť prijatia iného záveru.

Spôsob útoku (slovného, ako aj fyzického) vedeného obžalovaným voči poškodenej, jeho intenzita, miesto, do ktorého úder dlaňou smeroval, preukazujú, že obžalovaný konal v priamom úmysle, pretože uvedeným spôsobom chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ľudské zdravie a ochrana pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok.

Z vyššie uvedených dôvodov súd uznal obžalovaného v bode 1/ vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný spáchal skutok na mieste verejnosti prístupnom, dopustil sa verbálne aj fyzicky výtržnosti tým, že slovné a fyzicky napadol poškodenej X. F. a T. F. a slovné napadol poškodenej J.. V prípade konania obžalovaného teda ide o násilný a slovný prejav takého charakteru, ktorý vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia a hrubo uráža. Je nepochybné, že uvedeným útokom došlo k fyzickému zásahu do telesnej integrity poškodenej X. F. a T. F. a vzhľadom na spôsob, intenzitu a miesto útoku aj k úmyselnému ublíženiu na zdraví u poškodenej X. F.. Zranenia, ktoré poškodenej X. F. utrpela v dôsledku konania obžalovaného ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života v trvaní 10 dní a uvedené obmedzenie sa prejavovalo v bolestivosti hore uvedených zranených častí tela, nosením fixačného goliera na krčnú časť chrbtice a tým obmedzenej hybnosti a bolestivosti krku.

V súvislosti so skutkom pod bodom 2/ obžalovaný popiera spáchanie skutku v podstatných okolnostiach, a teda popiera, že sa svojej matke C. N. vyhrážal zabitím. Nemožno opomenúť, že obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že vyslovil vyhrážku zabitím v tom zmysle, či sa má zabiť on, aby sa jeho matka počas incidentu ukludnila. Až na hlavnom pojednávaní obžalovaný prvýkrát priznal, že počas incidentu vyslovil slová: „Ty kurva malá, zabijem ťa!“, avšak tieto adresoval psovi, ktorý ho pohryzol. Obžalovaný tak najskôr vo svojej skoršej výpovedi poprel akékoľvek vyhrážky zabitím (s výnimkou vyhrážky vo vzťahu k sebe samému), v neskoršej výpovedi (na hlavnom pojednávaní) pripustil, že vyslovil slová „zabijem ťa“. Napriek tomu je zo spáchania skutku pod bodom 2/ usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne poškodenej C. N.. Neuniklo pozornosti súdu, že podľa výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní vyhrážky zabitím boli v skutočnosti adresované psovi a nie jej, ktorú skutočnosť si s odstupom času uvedomila. Svedkyňa poškodená sa v uvedenej okolnosti odchyľila od svojej skoršej výpovede, pri ktorej uviedla, že obžalovaný sotil poškodenú rukami, v dôsledku čoho sa udrela hlavou o skriňu, následne ju chytil za vlasy, stiahol na zem a vyslovil vyhrážku: „Ty kurva, zabijem ťa!“ Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedkyne poškodenej bola na hlavnom pojednávaní prečítaná časť jej skoršej výpovede vo vyššie naznačenom smere. Na základe všetkých vykonaných dôkazov svedkyňa poškodená presvedčivo nevysvetlila zmenu svojej výpovede v uvedenej podstatnej okolnosti (komu mali byť vyhrážky zabitím adresované). Nemožno prehliadnúť zrejmy rozpor v ponúknutom vysvetlení od svedkyne poškodenej, kedy svedkyňa v jednej časti výpovede uvádza, že uvedenú okolnosť si uvedomila až s odstupom času (po jej výsluchu) a súčasne uvádza, že už policajta, ktorý ju vypočúval, mala na uvedenú skutočnosť upozorniť. Obsah zápisnice o jej výpovedi z prípravného konania a rovnako aj zvukovoobrazový záznam, ktorý je súčasťou jej výsluchu z prípravného konania, jednoznačne vylučujú, že svedkyňa poškodená ako vypočúvaná osoba čo i len naznačila počas svojho výsluchu, že vyhrážky zabitím boli, resp. mohli byť adresované psovi. Nemožno prehliadnúť, že aj obžalovaný aj poškodená na hlavnom pojednávaní pripustili, že sa o priebehu skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu pod bodom 2/ rozprávali počas výkonu jeho väzby. Dokonca svedkyňa poškodená na hlavnom pojednávaní vyslovene uviedla, že obžalovanému chcela pomôcť. Súd preto dospel k záveru, že opis udalostí, tak ako ho prezentovala svedkyňa poškodená na hlavnom pojednávaní, nepreukazuje skutočný priebeh incidentu z inkriminovaného dňa a jeho motívom je v skutočnosti len pomôcť obžalovanému v dosiahnutí lepšieho výsledku v prebiehajúcim trestnom konaní. Zo zásad logického úsudku vyplýva, že ak poškodená už v prípravnom konaní pri jej prvom výsluchu pripustila pred jeho začiatkom, že slová mohli byť adresované psovi, nepochybne by takúto skutočnosť uviedla do zápisnice. Nemožno rovnako prehliadnúť, že svedkyňa poškodená incident so psom inak opisovala na hlavnom pojednávaní v porovnaní s jej výpoveďou v prípravnom konaní tak, aby zapadal do jej zmenenej výpovede. Prihliadajúc na obsah výpovede poškodenej v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o tom, že vyhrážky zabitím boli adresované výlučne a jedine poškodenej. Je potrebné hodnotiť a skúmať, aké konkrétne okolnosti, podľa jej výpovede v prípravnom konaní, bezprostredne predchádzali vysloveniu vyhrážok. Súd dáva do pozornosti, že podľa výpovede svedkyne poškodenej potom, ako ju obžalovaný za vlasy stiahol na zem, zaútočil na neho jej pes, a tohto hodil o stenu. Reakciou poškodenej bolo privolanie polície, pričom obžalovaný jej telefón vytrhol z ruky, a ako ho chcela zodvihnúť, tak vyslovil: „Ty kurva, zabijem ťa!“ Z uvedeného opisu skutkového deja je zrejmé, že bezprostredne potom, ako obžalovaný zaútočil aj na psa poškodenej, nevyslovil vyhrážky zabitím, ale reagoval na správanie poškodenej po útoku na jej psa, kedy mienila privolať políciu z dôvodu narastajúceho agresívneho správania obžalovaného. Výpoveď svedkyne poškodenej o vyhrážkach zabitím je podporená aj výpoveďou svedka K., v ktorého prítomnosti svedkyňa poškodená uviedla rovnaké slová v podobe vyhrážok zabitím, ako počas samotnej udalosti. Na dokreslenie správania sa obžalovaného v inkriminovaný deň svedčí aj jeho konanie v prítomnosti polície, ktoré je sprevádzané prvkami agresívneho správania, ktoré muselo byť riešené použitím donucovacích prostriedkov zo strany polície. Aj v prítomnosti polície sa obžalovaný vyhrážal matke zabitím. Súd nemal dôvod neveriť výpovedi svedkyne poškodenej z prípravného konania aj z toho dôvodu, že tomu nasvedčuje aj obsah obrazovo-zvukového záznamu zachytávajúceho výpoveď poškodenej na polícii. Z obsahu tohto dôkazu vyplýva, že svedkyňa pri opise prežitej udalosti má slzy v očiach, resp. plače a zjavne ťažko sa jej opisuje prežitá udalosť, ktorú zažila v dôsledku konania obžalovaného, jedného z jej najbližších príbuzných. Súd nemal dôvod neveriť výpovedi svedkyne poškodenej o priebehu skutku pod bodom 2/ tak ako ho opísala vo svojej skoršej výpovedi, pretože tomu nasvedčuje aj jej následné správanie. Je nepochybné, že poškodená vnímala prežitú udalosť ohrozujúco, načo reagovala okamžitým opustením priestoru, v ktorom malo dôjsť k násiliu, resp. vyhrážkam zabitím zo strany obžalovaného a vyhľadala svoju dcéru, ktorej sa zdôverila o prežitej udalosti so žiadosťou o okamžité privolanie polície. Ak by poškodená nevnímala prežitú udalosť ohrozujúco, neriešila by ju vyššie uvedeným správaním. Argument, že svedkyňa poškodená

až na hlavnom pojednávaní vypovedala pravdivo o priebehu incidentu pod hrozbou trestného stíhania za trestný čin krivej výpovede, resp. krivej prisahy, podľa názoru súdu, neobstojí. Nepochybne bola svedkyňa poškodená oboznámená s trestnoprávnymi následkami krivej výpovede už pri jej prvom výsluchu, avšak práve prežitú udalosť, počas ktorej došlo k narastajúcemu agresívnemu správaniu zo strany obžalovaného voči poškodenej, boli dôvodom jej výpovede, hoci nepochybne namierenej proti jednému z najbližších príbuzných, voči ktorému nevyužila právo na odopretie výpovede, aj keď takýmto právom ako blízky príbuzný disponovala. Je ťažko predstaviteľné, že poškodená bezprostredne po útoku a v rozporení, v akom sa nachádzala by v rozpore so skutočnosťou opísala priebeh verbálneho, či fyzického napadnutia. Poškodená práve ihneď po skutku bezprostredne a spontánne opísala prežitú udalosť, pričom vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že poškodená má zníženú spôsobilosť správne vnímať prežitú udalosť, resp. ich opisovať. Výpoveď poškodenej o skutkových okolnostiach je podporená výpoveďou svedkyne Q. N. z prípravného konania, ktorej poškodená bezprostredne po skutku identicky opísala konanie obžalovaného namierené voči nej. Neuniklo pozornosti súdu, že svedkyňa Q. N., sestra obžalovaného sa na hlavnom pojednávaní odchyľila od svojej skoršej výpovede, keď uviedla, že si nepamätala, či je mama povedala aj niečo iné ako to, že má poranenú ruku a má volať policajtov, po prečítaní jej skoršej výpovede (ako jej mala poškodená opísať priebeh skutku) doslova povedala, že „je dosť zaskočená z toho, že také slová mala povedať“. Svedkyňa presvedčivým spôsobom nevysvetlila zmenu svojej výpovede, podľa ktorej si nepamätala, či jej matka bezprostredne po skutku opísala konanie obžalovaného namierené voči nej. Súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by svedkyňa uvádzala pri výsluchu údaje o konkrétnom spôsobe napadnutia poškodenou obžalovaným, o ktorých sa dozvedela sprostredkovaním, ak by takýmto údajmi nedisponovala. Rovnako platí, že aj uvedená svedkyňa v prípravnom konaní mohla využiť právo na odopretie výpovede voči obžalovanému, ktoré zjavne nevyužila. Skutočnosť, že situáciu vnímala ako vážnu a ohrozujúcu nasvedčuje jej správanie v podobe privolania polície. Preto jej výpoveď na hlavnom pojednávaní je potrebné vyhodnotiť ako účelovú motivovanú snahou pomôcť jej blízkemu príbuznému.

Obhajoba obžalovaného, že sa skutku pod bodom 2/ kladeného mu za vinu nedopustil, je vyvrátená výpoveďou svedkyne - poškodenej z prípravného konania o priebehu skutku, ktoré nebola spochybnená či vyvrátená inými dôkazmi, navyše na jej výpovede nadväzujú, vzájomne sa dopĺňajú a podporujú nepriame dôkazy, vyššie uvedené. V súvislosti s vykonaním dôkazu a to oboznámením sa s obrazovozvukovým záznamom, ktorý je súčasťou výpovede poškodenej C. N. súd uvádza, že podľa § 2 ods. 11 Tr. poriadku súd môže vykonať aj taký dôkaz, ktorý strany nenavrhl. Vykonaním uvedeného dôkazu (bez návrhu strany trestného konania) nedošlo k porušeniu zásady rovnosti strán v konaní pred súdom. Súd pripomína, že nejde o samostatný dôkaz, pretože uvedený obrazovozvukový záznam je súčasťou zápisnice o výpovedi svedkyne - poškodenej z prípravného konania a návrh na jej osobný výsluch bol stranami v konaní pred súdom podaný. Súd nemal pochybnosti o tom, že uvedený záznam sa vzťahuje na výpoveď poškodenej zo dňa 22. 1. 2022, pretože podľa obsahu spisu ide o jedinú výpoveď poškodenej z prípravného konania.

Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za prečin nebezpečného vyhrážania nie je postačujúce len samotné vyslovenie vyhrážky (smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom), uvedená vyhrážka musí byť prednesená takým spôsobom, že môže vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia. Na základe vykonaného dokazovania najmä výpovede poškodenej súd mal preukázané, že obžalovaný konaním opísaným v skutku, sa poškodenej verbálnym spôsobom vyhrážal zabitím. Vo svetle všetkých okolností ide o také vyslovenie vyhrážky, ktoré je spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia. Obžalovaný prišiel do domácnosti poškodenej pod vplyvom alkoholu, po predchádzajúcej konfliktnnej situácii so sestrou pokračoval v agresívnom správaní voči poškodenej. Jeho konanie bolo sprevádzané vulgárnymi prejavmi na jej adresu a agresia obžalovaného mala zjavne stúpajúci charakter, obžalovaný svoju matku fyzicky napadol (sotil do nej oboma rukami), v dôsledku čoho sa udrela hlavou o skrinku, chytil ju za vlasy a stiahol na zem a následne sa jej verbálne vyhrážal zabitím a po opustení bytu poškodenou zatvorené dvere poškodil kopancami. Konanie obžalovaného malo evidentne stúpajúci charakter, pričom vyhrážkam zabitím predchádzalo fyzické napadnutie poškodenej obžalovaným.

Obžalovaný konal v priamom úmysle, pretože vyššie uvedeným spôsobom chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým sú primárne medziľudské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam.

Obžalovanému nepochybne svedčí aj motív jeho konania pod bodom 2/, ktorý má základ a príčinu v konaní pod bodom 1/. Obžalovaný v agresívnom konaní v spojení so stavom ovplyvnenia alkoholom prakticky pokračoval po jeho príchode z polície do domácnosti poškodenej a po kritike jeho osoby za jeho správanie sa u menovaného odbúrali zábrany a dopustil sa uvedeného konania. Uvedený záver potvrdzuje aj znalecký posudok K.. Š.B., podľa ktorého práve konzumácia alkoholu u menovaného akceleruje jeho emotivitu, afektivitu, negatívne postoje, zhoršuje vzťahy a atmosféru okolo seba, znižuje jeho frustračnú toleranciu, zvyšuje precitlivosť na kritiku svojej osoby, odbrzdzuje racionálny brzdný systém a obžalovaný sa tak môže správať konfliktne, agresívne, neúčelne a najmä nepredvídateľne.

Z vyššie uvedených skutkových zistení tak vyplýva, že vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby pod bodom 2/ spáchal obžalovaný. Z týchto dôkazov potom možno vyvodiť len jediný záver o tom, že skutok spáchal obžalovaný a vylúčiť tým možnosť prijatia iného záveru.

Pri zachovaní totožnosti skutku súd upravil v skutku pod bodom 2/ údaj o čase spáchania skutku. Skutok nemohol byť spáchaný v čase o 20.00 hod., pretože v tom čase sa obžalovaný nachádzal na polícii z dôvodu jeho predvedenia a prepustený bol až v čase o 21.45 hod. Čas spáchania skutku bol určený na základe zistenia, v akom čase bola polícia vyslaná na preverenie oznámenia o napadnutí do obce Východná.

Z vyššie uvedených dôvodov súd uznal obžalovaného v bode 2/ vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, obžalovaný sa skutku dopustila na chránenej osobe - blízkej osobe (matke).

Súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou, pretože ide o dôkazy nepodstatné pre rozhodnutie súdu, resp. navrhovanými dôkazmi sa majú preukázať skutočnosti, ktoré je možné zistiť z iných vykonaných dôkazov. Vykonanie ohliadky, resp. vyšetrovacieho pokusu boli obhajobou odôvodnené tým, že chodba pre bytom poškodenej J.X. je tak úzka, že útok zo strany obžalovaného sa nemohol stať. V súvislosti s uvedeným dôkazným návrhom je však z výpovede obžalovaného zrejmé, že rozmery chodby neboli prekážkou pre stiahnutie čiapky z hlavy poškodenej F. obžalovaným, resp. neboli prekážkou pre kopnutie obžalovaného zo strany poškodenej F.. K rozmerom chodby bolo vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom osôb zúčastnených na mieste samom. Súd nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce vykonanie ohliadky za uvedeným účelom, keďže na mieste sa v čase incidentu nachádzali ďalšie tri osoby, ktoré opísali priebeh správania sa obžalovaného a z ich výpovedí nevyplývala potreba vykonania tohto dôkazu. Rovnako neboli preukázané žiadne skutočnosti odôvodňujúce vykonanie vyšetrovacieho pokusu, resp. rekonštrukcie, pretože skutkový stav je možné zistiť a vec objasniť na základe doposiaľ vykonaných dôkazov. Súd nezistil dôvod zabezpečiť znalecký posudok znalcom psychológom za účelom zistenia pravdovravnosti X. J.. Súd pripomína, že nejde o jediný dôkaz usvedčujúci obžalovaného zo spáchania skutku pod bodom 1/, neboli zistené žiadne skutočnosti, na základe ktorých by uvedená svedkyňa v trestnom konaní nepravdivo vypovedala o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie, navyše jej výpoveď je podporená aj ďalšími dôkazmi. Výsluch svedka K.. N. K. (ktorý vyšetroval uvedenú trestnú vec) o okolnosti, či sa svedkyňa - poškodená u vyšetrovateľa informovala o otázkach prípadnej zmeny svojej výpovede, nie je potrebný, pretože samotná uvedená okolnosť žiadnym spôsobom vecne nesúvisí so zistením skutkového stavu, navyše svedkyňa na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď v podstatnej okolnosti zmenila. Rovnako nie je potrebné vypočúvať svedka K.. K. S., obsah zápisnice o jej výpovedi z prípravného konania a rovnako aj zvukovoobrazový záznam, ktorý je súčasťou jej výsluchu z prípravného konania, jednoznačne vylučujú, že svedkyňa poškodená ako vypočúvaná osoba čo i len naznačila počas svojho výsluchu, že vyhrážky zabitím boli, resp. mohli byť adresované psovi. Pre rozhodnutie vo veci samej nie je potrebné vyžiadať správu Liptovskej nemocnice s poliklinikou za účelom zistenia krvného tlaku X. F. z inkriminovaného dňa, resp. zabezpečiť znalecký posudok za účelom zistenia, či jej krvný tlak mohol mať vplyv na vznik zranení. Ako už bolo vyššie uvedené, výpoveď obžalovaného (že krvný tlak mohol spôsobiť pád poškodenej F.) nie je podporená žiadnym dôkazom a je dokonca vyvrátená nielen výpoveďou poškodenej X. F., ale aj X. J.. Obidve svedkyne potvrdili, že po tom, ako obžalovaného kopl poškodená X. F., ju obžalovaný udrel otvorenou dlaňou, v dôsledku čoho ju odhodilo do steny a až následne spadla na zem, ani jedna z prítomných svedkov neuviedla, že počas incidentu mala poškodená X. F. problémy s tlakom, resp. že na uvedenú okolnosť počas tohto incidentu poukazovala (napr. tvrdením, že sa jej točí hlava). Problémy

s krvným tlakom poškodená X. F. neuvádzala ani pri jej ošetrení toho istého dňa po skutku a ani zo záverov lekárskej správy o jej ošetrení z uvedeného dňa nevyplýva potreba odborného lekárskeho vyšetrenia v uvedenej oblasti. Neexistuje tak žiadny dôkaz (v podobe očitých svedkov), podľa ktorého mechanizmom vzniku zranení u poškodenej môžu byť problémy s krvným tlakom poškodenej. Ani vykonanie konfrontácie medzi svedkami D., K. K. a C. N. nie je potrebné pre rozhodnutie, súd opakovane uvádza, že C. N. na hlavnom pojednávaní zmenila výpoveď, resp. vo svojej výpovedi potvrdila, že už v čase prípravného konania oznámila policajtom, že vyhrážky zabitím môžu byť adresované psovi. Už z takto podaného vysvetlenia je zrejmy evidentný rozpor a súdu nie je zrejme, s akým tvrdením poškodenej C. N. je potrebné konfrontovať svedka K.. Navyiac súd sa vyčerpávajúcym spôsobom vyjadril k hodnoteniu výpovede svedkyne zo súdneho konania a z prípravného konania a preto od vykonania konfrontácie nemožno očakávať nové zistenia. Zistený skutkový stav vyplývajúci z doposiaľ vykonaných dôkazov umožňuje prijať rozhodnutie súdu o podanej obžalobe.

Obžalovaný spáchal dvoma skutkami tri úmyselné trestné činy, z ktorých každý je prečinom, z tohto dôvodu sa mu ukladá úhrnný trest podľa najprísnejšieho zo zbiehajúcej trestnej činnosti, ktorým je prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu boli u obžalovaného zistené dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, t. j. obžalovaný spáchal viac trestných činov a pred spáchaním súdených skutkov už bol právoplatne odsúdený za inú trestnú činnosť. Žiadna poľahčujúca okolnosť u neho zistená nebola. V dôsledku prevahy priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby, podľa ktorej sa trest ukladá (základná sadzba je 6 mesiacov - 3 roky), zvyšuje o jednu tretinu zo 6 mesiacov na 16 mesiacov. Odpis z registra trestov u obžalovaného preukazuje evidentné sklony obžalovaného k protiprávnemu konaniu v rôznej povahe. Obžalovaný bol opakovane právoplatne odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zákona, z čoho možno usúdiť, že u obžalovaného sú prítomné poruchy správania zapríčinené užívaním alkoholu. Obžalovaný bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť dňa 9. 1. 2022 a teda aktuálne súdených skutkov sa dopustil v priebehu toho istého mesiaca. Z uvedeného je zrejme, že výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody nevedol k náprave obžalovaného a pozitívne neovplyvnil obžalovaného v ďalšom spôsobe jeho života. Obžalovaný sa tak krátko po výkone trestu odňatia slobody dopustil v priebehu toho istého dňa úmyselnej trestnej činnosti s prvkami násillia, resp. hrozby násillia a pod silným vplyvom alkoholu. Na základe vyššie uvedených skutočností je nepochybné, že účel trestu je možné naplniť len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Druh, ako aj výmera uloženého trestu je úmerná nielen osobe obžalovaného a jeho doterajšiemu spôsobu života (do spáchania súdených skutkov), ale aj počtu zbiehajúcej trestnej činnosti, spôsobenému následku a významu záujmov chránených trestným zákonom, ktoré boli konaním obžalovaného dotknuté.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním súdených skutkov bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť.

Súd odkázal poškodenú X. F. s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces. Menovaná si v prípravnom konaní uplatnila uvedený nárok s titulom ušlej mzdy, k takto uplatnenému nároku nepredložila žiadne doklady preukazujúce jeho opodstatnenosť. Z vyššie uvedených dôvodov súd odkázal poškodenú s uplatneným nárokom na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,
ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,
poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,
zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.
Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.